

Extra! Extra!

La paraula *extra* pot ser un substantiu o un adjectiu.

1. Com a substantiu:

- *un/una extra*: ‘persona que apareix en una pel·lícula limitant-se a figurar, sense parlar’ (plural: *extres*):

Va treballar d’extra en una pel·lícula

La superproducció Cleòpatra va necessitar centenars d’extres

- *un extra*: ‘exemplar especial, sovint monogràfic, d’una publicació periòdica’; en aquest cas, també podem parlar de *extraordinari* (plural: *extres*):

El diari va treure un extra per a informar sobre el referèndum

L’exposició recull els extres del setmanari El Vallenc des de l’any 1996

- *un extra*: ‘cosa extraordinària, fora del que és habitual’ (plural: *extres*); és sinònim de *extraordinari*:

De tant en tant podem fer un extra i anar a un bon restaurant

Portava una vida amb tants extres que es va acabar arruïnant

2. Com a adjectiu:

— vol dir ‘superior’, tant en qualitat com en dimensions; és invariable:

*És un **vi extra***
*Va comprar uns **vins extra***
*Va comprar uns **vins extres***

*Li van regalar un **pernil extra***
*Produeixen uns **pernils extra***

*Prova aquest **ou extra***
*Venda d'**ous** de mida **extra***

— vol dir ‘extraordinari, que està fora del que es considera normal o habitual’ (plural: *extres*):

*Per Nadal cobrarem la **paga extra***
*Per Nadal tindrem **despeses extres***

*A quant paguen l'**hora extra**?*
*Li deuen unes quantes **hores extres***

*Farem una **classe extra** per acabar el temari*
*Va haver d'anar a **classes extres***

En textos formals, és més adequat fer servir *extraordinari* que no pas *extra*.

Ingressos extraordinaris
Despeses extraordinàries
Serveis extraordinaris
Gratificació extraordinària
Reserves extraordinàries
Hora extraordinària

